

John Bunyan: A zarándok útja

Miről szól a keresztény élet? A tanítványként az úton

A keresztény élet alappillérei: a hit, a szeretet, a megbocsátás, a szolgálat, a lélek szerinti élet. A könyv azok számára nyújt segítséget, akik most indultak el a keresztény élet útján, de azok számára is hasznos lehet, akik már az úton haladnak és felidéznek magunkban az utat, amit megtettek, vagy még előttünk áll.

Nagyon sokan a csüggedés mocsarában süllyedünk el és maradunk, vagy egy rövidebb, könnyebb utat választva próbálunk eljutni Jézushoz. Nem fogadjuk meg az Evangélista tanácsát, maradj az úton, a kapun át menve folytasd utad. A hiúságok, kudarcok, anyagi javak utáni vágyak, barátok véleményére hallgatva hagyjuk ott a járt utat egy olyanra, ahol veszedelem és halál vár ránk. Elfelejtjük, hogy csak a „kapun” juthatunk be a mennyországba. *„Én vagyok a kapu. Aki rajtam keresztül megy be, üdvözülni, ki-be jár és legelőt talál.” (János 10,9).*

Számomra a könyv a keresztény élet egyik legfontosabb pillérét vezeti végig, mely a hit. A keresztény csak hittel tud végig menni az előtte álló úton, legyőzni a kísértéseket, a gonoszságot.

A mai tanítványokat is naponta érik kísértések, gonosz bántások, de tudjuk - akik a hit által Jézus Krisztushoz kapcsoljuk az életünket a mennyei Jeruzsálem, az örök haza, a mennyország felé zarándokolunk.

Ezért a hit felől szeretném megmutatni mit is jelenthet a tanítványoknak a könyv.

A Bibliában bemutatott hit alapvető jellegzetessége az, hogy úton vannak.

A Teremtés könyvében is olvashatjuk a zarándok-hit alapjait. Ábrahám a hit példaképe lehet az Ószövetségben, mert ő is” a hit zarándok útját” járta végig; hittel engedelmeskedett Istennek. *„Hit által engedelmeskedett Ábrahám, amikor elhívta Isten, hogy induljon el arra a helyre, amelyet örökségül fog kapni. És elindult, nem tudva, hova megy. Hit által költözött át az ígértet*

földjére, mint idegenbe, és sátrakban lakott Izsákkal és Jákóbbal, ugyanannak az ígéretnek az örökösével.” (Zsidókhöz írt levél11,8-9).

Már a zsidóember számára is fontos volt a zarándoklat, a zsoltárokból olvashatjuk „*Hallgasd meg, Uram, imámat, figyelj könyörgésemre, ne zárkózz el síró szavam elől! Előtted csak jövevény vagyok, zarándok, mint az őseim mind.*” A cél pedig túl van ezen a világon.

A zarándokok lelkületéről tanúskodnak az úgynevezett zarándok-zsoltárok (Zsolt 120-134).

A Jézus Krisztus és tanítványainak életében is jelen van a zarándoklat. Jézus életét születésétől kezdve fogva meghatározták a zarándoklatok, hisz Mária és József a Törvény előírása szerint felzarándokoltak Jeruzsálembe, hogy bemutassák a gyermek Jézust a jeruzsálemi templomban **(Lukács 2,21-38)**, majd amikor 12 éves korában fölment Jeruzsálembe az ünnepi szokás szerint **(Lukács 2,41)**.

Jézus zarándoklatainak célja az ő halála és feltámadása. Azért kellett elmennie, hogy tanítványai számára helyet készítsen Atyja házában, mielőtt újra eljönne, hogy magával vigye őket. Valójában azonban ő maga az Atyához vezető út **(János 14,2-6)**, amely mostantól fogva mindenki számára nyitva áll a világ és az Atya között.

Ha Jézust követve, Jézus által el akarunk jutni az Atyához, akkor mindnyájan zarándokok vagyunk.

Életünk fontos része, hogy folyamatosan úton vagyunk. A hívő ember életét zarándokútnak is tekinthetjük; zarándokként úton vagyunk, hogy életünk végén eljussunk az új Jeruzsálembe / a mennyországba és ott találkozunk az Úr Jézussal. **(Jelenések 21-22)**.

Egyszer olvastam egy orosz zarándok naplójából idézet részt, melyben ezt írja: „*Isten kegyelméből keresztény vagyok, tetteim szerint nagy bűnös, hivatásom szerint hontalan vándor, a legalacsonyabb sorból, s helységről-helységekre zarándokolok. Tulajdonom a következő: hátamon egy zsák száraz kenyérrel, a mellemen a Szentírás: ennyi mindenem.*” Zarándokútján egyetlen kísérője a biblia és az imádság volt. Nem evilági várost keresett „*hiszen itt nincs maradandó hazánk, inkább az eljövendő után vágyódunk*” **(Zsidókhöz 13,14)**.

Úton vagyunk, nincs itt maradandó hazánk, hanem csak keressük a jövődőt. Jézus Krisztushoz kapcsoltuk életünket, meg vagyunk jelölve a Szentlélekkel, aki “foglaló örökségünkre” **(Efezus 1,14)**.

Csak a hit által vagyunk képesek legyőzni a kísértéseket. Képességünk a kísértés felismerésére és siker ellenállásra Isten ereje által, meghatározza hitbeli előrehaladásunkat. Vereséget vagy győzelmes életet jelenthet számunkra. Úton a kapu felé haladó Keresztény útjába kerülők esetében is ezt láthatjuk. Mit is nevezhetünk kísértésnek? Tanítványként mi kell odafigyelnünk?

* Próba - amikor Isten tesz minket próbára, mint Ábrahámot, hogy áldozza fel fiát az oltáron. Ennek a lényege hitünk valóságának bizonyítása.

* Kihívás – amikor mi emberek kiprovokáljuk Isten haragját, mert a Bibliával ellentétes cselekedetek végzünk / azzal ellentétes módon élünk és kétségbe vonjuk szeretetét.

* Csábítás vagy arra való cselekedet, ami helytelen Isten előtt. Megengedi a Sátánnak a kísértést, de ezt Isten saját céljára a hívő ember javára használja fel, mely által megismerhetjük a hitet, a tisztességet, fejleszti jellemünket - engem türelemre tanít.

Tanítványként egyet biztosan tudhatunk: *„Emberi erőt meghaladó kísértés még nem ért titeket. Isten pedig hűséges, és nem hagy titeket erőtökön felül kísérteni; sőt a kísértéssel együtt el fogja készíteni a szabadulás útját is, hogy elbírátok azt viselni.” (1Kor 10,13)*

A könyvön végig vonul a kísértés, aminek három formáját láthatjuk. Keresztényként ebből a három irányból érhet minket támadás, ne hagyjuk figyelmen kívül őket, mert ezeken a területeken sebezhetőek vagyunk. Keresztényként ezekere kell figyelniünk, elkerülnünk figyelmeztet a könyv írója is.

1. Az Ördög, aki a gonosz képviselője, aktívan dolgozik azon, hogy eltávolítson minket Isten felé vezető út követésétől (ezt mutatta be a könyv, amikor Apolliónban harcolt a keresztény az ördöggel). Az ördög rágalmazza Istent az ember előtt, ember és Isten ellensége. Fő cselekedete, hogy kétséget támaszt az emberben Isten ígéjével szemben. Leigazza az embert testileg, lelkileg, szellemileg és csak pusztítást hagy maga után. **(Cselekedet 10,35)**. Ez olyan hatással lehet ránk keresztényekre, hogy elveszítjük lelkünket, mert ahogy a **János 8,44** mondja: *„Ti*

atyátoktól, az ördögtől valók vagytok, és atyátok kívánságait akarjátok teljesíteni. Embergylkos volt kezdettől fogva, és nem állt meg az igazságban, mert nincs benne igazság. Amikor a hazugságot szólja, a magáéból szól, mert hazug, és a hazugság atyja.”

2. A Világ értékei, az erkölcs és a naponta érő istentelen hatások, ami elvonhatja a keresztényeket Istentől, átveszi a hatalmat felettük, mert csak az anyagi javakat látjuk, ami fokozatos megterheli / súlyt helyez a keresztények vállára. Keresztény is súlyos terhet cipel, amit nem látnak az őt ismerők, nem értik a változást, nem értik mért hagyta el a várost, ahol mindene meg volt. Ezt a terhet csak Jézus veheti le a vállunkról, a hit által. tudjuk, hogy a világnak a Sátán a fejedelme és a aki a világ barátja akkor Isten ellensége. *„Paráznák, nem tudjátok-e, hogy a világgal való barátság ellenségeskedés Istennel? Ha tehát valaki a világgal barátságot köt, ellenségévé válik Istennek.” (Jakab 4,4)*

A keresztény hívők úgy vannak a világban, hogy ott élnek benne *” Közeledett a páska ünnepe, és Jézus tudta, hogy eljött az ő órája, amelyben át kell mennie e világból az Atyához. Szerette övéit e világban, szerette őket mindvégig” (János 13,1)*, de nem abból valók, ami szellemi részvételüket és alkalmazkodásukat jellemzi *„Ha a világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem a világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ” (János 15,19)*. Az **1János 5,4** *„Mert aki Istentől született, az legyőzi a világot, és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk”* hívő keresztényeké.

A második században élt Diognetoszhoz írt levél is erre mutat rá: *“A keresztények úgy élnek hazájukban, mint jövevények; mindenben részt vesznek, mint polgárok, de mindent elviselnek, mint idegenek; bárhol, idegenben is otthon vannak, de minden haza idegen számukra... Testben vannak ugyan, de nem a test szerint élnek. A földön vándorolnak, de a mennyben van polgárságuk.”*

3. A Test, mely három formában jelenik meg a Bibliában. Utalhat az emberiségben, az emberi testre és a buja testi kívánságokra, vágyakra, azok, amelyek nem veszik figyelembe Isten által felállított korlátokat. Keresztényként oda kell figyelniük, hogy a test ne vegye át az irányítást felellünk, ne lépjük át a természetesnek megfelelő határokat – például - szex, helyénvaló a házasságban, de ne házasságon kívül paráznasággá válik; - ne legyünk falánk, ne az ételért éljünk. A test cselekedetei lehetnek még, amire oda kell figyelniük tanítványként: házasságtörés, féltékenység, bujálkodás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, harag,

önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység, gyilkosság, részegeskedés és sorolhatnám. Ezeket kell életünkben elkerülni, nem maradhat meg életünkben.

„A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenységek, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek, amint már korábban is mondtam, akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát.” (Galata 5,19-21)

Keresztényként fel kell ismernünk, hogy Isten legyőzte az Ördögöt Jézus kereszthalálával. A Bibliában is azt olvashatjuk, hogy álljunk ellen a kísértésnek és elfut. *„Engedelmeskedjete azért Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek.” (Jakab 4,7)* Az ige arra figyelmeztet, hogy ne engedjünk a kísértésnek, mert azt kihasználná gyengeségünket; de ahogy felvértezték Keresztényt, minket Jézus vére által szembe tudunk szállni a Sátánnal. *„Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a mennyben: Most jött el az üdvösség, Istenünk ereje és királyi uralma, és az ő Krisztusának hatalma, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket.” (Jelenések 12,10-11)*

Keresztényként, hogyan tudjuk legyőzni a kísértést?

Személyes elhatározással, Hittel, Imádsággal, ahogy tette a Keresztény, amikor a Zsoltárokat idézve. De nagy segítséget kaphatunk a Bibliából.

„Így azt tartsátok ti is magatokról, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek Istennek Krisztus Jézusban!” (Róma 6,11)

„Mert meghaltatok, és a ti életek el van rejtve Krisztussal együtt Istenben.” (Kolossé 3,3) mert a halott embert nem vonzza a bűnt.

Engedjük át magunkat *„Tagjaitokat se állítsátok a gonoszság fegyvereiként a bűn szolgálatába, hanem álljatok Isten szolgálatába, mint akik a halálból életre keltetek, és tagjaitok az igazság fegyvereiként szolgáljanak Istennek.” (Róma 6,13)*

Álljunk ellen az ördögnek *„Engedelmeskedjete azért Istennek, de álljatok ellen az ördögnek, és elfut tőletek.” (Jakab 4,7)*

A kísértés ott van minden keresztény életében, szembe kell néznünk az ördöggel, a világgal és a testtel. De világosságban kell járnunk, győzedelmes életet élnünk, mert erre adott nekünk lehetőséget Jézus, amikor meghalt a kereszten. Legyőzte ellenségünket, közben járt értünk a mennyben. Ne feledjük, hogy Isten igéje táplál minket, imádkozzunk és eljuthatunk Istenhez.